

ПОСТИГНЕМЪ ТОКА НЕГИНИЮС ПОЗНАНІЕ, ТРЕБА ДА ГО НЕ
БЫЛЫ СЪ ЕДНА ЧИСТА И БЕЗСТРАСТИЯ ДУША.

СОЛОМОНЪ.

Соломонъ външъ сынъ Давідовъ отъ племѧ-
то Іудово. Са єсть смертьта Давідова возлѣзе на
престолатъ царскій, и съ воцарїи надъ синкитѣ Іс-
райлтани. И една ноќь като спаше, Ави мѹ са Богъ
на сжнатахъ, и мѹ рече: искай отменѣ каккото щеши,
и азъ ще ти го дамъ. Я Соломонъ гмыглилъ мла-
достътъ и глупостътъ си, и са помолилъ Богѹ да
мѹ даде премудрость и разумъ за да управлява
царството си премудро и разумно. Богъ мѹ отвѣ-
щалъ: зашото си предпочла премудрость, а не бога-
тство, и други временны докрины, чиа та направъ
не токмо най премудръ отъ синкитѣ царіе, а мн и най
богатъ и най силенъ: и ако увардишъ вѣрно моятѣ
заповѣди, ще живѣешъ много го времѧ на толѣ івѣтъ.
За тока Соломонъ станжалъ толкова премудръ, шо-
то никой не бывъ като него нето по преди, нето са єсть
него ще бѫде. Послѣ Соломонъ создалъ Богѹ пре-
чудниятъ онзи храмъ, и го покрылъ до нѣгдѣ сосъ
злато. Блаже златъ жертвенника, и имаше 10. свѣ-
щницъ златни, и по многото сѫдебе на храматъ